

MAGVETŐ

A PÁPATESZÉRI RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA HAVI ÉRTESÍTŐJE

BÚCSÚ

Szeptember elején – mondhatjuk – bővében vagyunk a Mária-ünnepeknek. Kisboldogasszony, Mária neve. Mindegyik egyformán kedves számunkra, de talán a szeptember 12-i ünnep kedvesebb, hiszen ez templomunk titulusa is: Szűz Mária neve.

Búcsúra készülődü nk a hónap elejétől fogva. Csinosítjuk a házat, rendbe tesszük a környékét, sütünk, főzünk, hogy a vendégek megfelelő ellátásban részesüljenek.

Meg kell azonban jegyeznünk, hogy a mai búcsúk bizony már nem a régi búcsúk. Valamikor az egész család, az „idegenbe szakadt” családtagok is hazajöttek erre az alkalomra. Igazi családi ünnep volt. A templom is kicsi szokott ilyenkor lenni.

Ma már csak a közvetlen hozzátartozók jönnek, a templomban is akad jócskán üres hely az érkezőnek. Úgy tűnik, valami elromlott. Vannak, akik csak ebédre, uzsonnára, meccsre jönnek, aztán amilyen gyorsan érkeztek, olyan gyorsan távoznak. A ma embere nem ér rá sem ünnepelni, sem kikap-

csolódni, sem emberi kapcsolatait megfelelően ápolni. Egy gyors látogatás anyunál, nagyinál, dédinél, aztán indulás haza. Úgy tűnik, nincs mondanivalónk egymásnak, nem szeretünk csak úgy együtt lenni, egymás közelében lenni, mert megszoktuk a hajtást, a rohanást.

A búcsú azonban alkalom lenne arra, hogy ezen változtassunk, alakítsunk egy kicsit az életünkön. Időt szakítani az együttlétre, a valódi együttlétre, amikor nem kell az óránkat nézni, hogy honnan késünk el, hová kell odaérnünk időre. Leülni szüleink, nagyszüleink, ha Isten megadta, dédszüleink mellé, felidézni a sok közös emléket, még akkor is, ha ezredszor halljuk ugyanazt a történetet (mikor ezen bosszankodunk, nem gondolunk arra, hogy mi is leszünk idősek). Érezni a másik szeretetét. Ez nagyobb ajándék számukra, mintha valami igazán értékes tárgyat kapnának tőlünk.

Ezen túl a búcsú alkalom lenne arra is, hogy életünkért, mindenért, amit kaptunk, hálát adjunk Istennek, jövődő dolgainkhoz a Szűzanya segítségét felhasználva kérjünk segítséget a Teremtőtől. A segítség mindig elkél. Hányszor éreztük azt, hogy emberi erőnk kevés ahhoz, hogy problémáinkat megoldjuk, nehézségeinket, megpróbáltatásainkat elviseljük! Itt az alkalom, hogy a megoldást onnan kérjük, ahol tudnak is segíteni: Istentől, Szűz Mária közbenjárására.

Persze, ne gondoljuk azt, hogy ezt helyettünk eddig senki sem kérte. Édesanyánk, a nagy, a dédi esti rózsafüzérjének Üdvözlégyeiben szállt és száll nap mint nap az ima értünk az ég felé. Azért, hogy jól menjen a sorunk, gyermekeinkkel együtt egészségesek legyünk, az unoka, dédunoka jó tanuló legyen, sikerüljenek a vizsgái, találjon jó munkahelyet, boldog életük legyen, őrizze meg őket a Szűzanya minden gondtól, járjon közben értük Istennel, hívó emberek legyenek és időnként láthassák őket még sok-sok éven át.

Búcsú idején jöjjünk el hozzájuk, menjünk együtt Isten házába, imádkozzunk velük, értük, magunkért. Keressük meg szívünk mélyén hitünket, izzítsuk fel a hamu alatt a szikrát. Azután menjünk velük haza és legyünk együtt velük.

A Szűzanya ünnepe van. Azé a Szűzanyáé, aki össze akarja gyűjteni fia eltévedt testvéreit. Mi is közéjük tartozunk. Bennünket is gyűjteni akar. Először is a családba, aztán a hívők közösségébe.

Sok helyről várjuk a megváltást életünk során, sok helyen keressük a boldogságot, csak ott nem, ahol valójában lakozik: az Istennél.

Templomunk búcsúnapján össze akar gyűjteni bennünket Égi Édesanyánk. Engedjünk kérésének, felejtsek el mindazt, ami elválaszt, eltávolít az Úrtól, a szeretettől, keressük azt, ami összeköt, visszavonzz.

A mai napon újítsuk meg hitünket, újítsuk meg szeretetünket!

(✠)

KERESZTÚT

Az idei Nagyböjten is megtartottuk szokásos keresztútjainkat. Idősek, gyermekek, fiatalok, családok járták és elmélkedtek végig Krisztus szenvedésének állomásait, így készülve legnagyobb ünnepünk, a Húsvét megünneplésére.

A mai kor embere kerüli a szenvedést. Szeretne mindig egészséges, vidám, nyugodt életet élni.

Ám az egyre jobban elkrisztustalanodó világ ezt nem teszi számára ehetővé. Mindenütt jelen van az önzés, a törtetés, az irigység. A test és lélek betegségei is velünk járnak. Fontos, hogy ebben az önző, élvhajász világban tudjunk mit kezdeni a számunkra kellemetlen dolgokkal. Ahogy Jézus vállalta értünk a szenvedést, úgy mi is vállaljuk magunkért, szeretetünkért, az egész világért a bennünket érő gondokat, bajokat. A tudatosán vállalat, elfogadott szenvedés tudja nemesíteni lelkünket, segít Istenhez emelni lelkünket.

Köszönet mindazoknak, akik részt vettek ezeken az elmélkedési alkalmakon.

(*℟*)

PASSIÓ

Az idei évben is énekeltük mind a Virágvasárnapi, mind a Nagypénteki Passiót. Nagy öröm és kegyelem mindannyiunknak, akik ezt hallgathattuk. A csak felolvasott szöveg monotonosága és gyorsasága nem hasonlítható össze az énekelt Passió méltóságával.

Itt van idő elmélkedni a hallottakon, lelkünk a Jézushoz simul, hogy vele együtt éljük át e napok történéseit. Köszönet érte kántorunknak és az énekkarnak, hogy napi háziasszonyi, édesanyai, házastársi teendőik mellett arra is szakítottak időt, hogy begyakorolják az éneket!

(*℟*)

SZENTSÍR

A nagyböjt vége felé ötlött fel bennünk a gondolat, hogy a Szentsírt méltóbb módon alakíthassuk ki Nagypéntekre. A gondolat felevetését tették követték: ifj. Völfinger Béla vezetésével, szervezésével elkezdődtek a munkálatok: a gyóntatószék melletti, szertárként használt helyiség kiürítése, az előzetesen felvázolt rajz és a valós lehetőségek egyeztetése. Ezek után kezdődhetett maga a kivitelezés. Butkovics Nándor, Gulicz Ferenc segítségével elkészítette a Szentsír kövezését néhány nap alatt. Időközben Koncz Gábor, Völfinger Béla asszisztálásával elvégezte a villanszerelési munkákat. Később pedig a nagyvoltár világítását is rendbe hozta, kicserélve a régi gyertyafoglalatokat, újra vezetékvezve a Tabernákulum környékét, hogy az ünnepekre a világítás is jól működjön. Mátyás Krisztián kifestette a kis kápolnává alakult helyiséget. Ilkó Sándor kicserélte a kis szellőző ablakot. Néhány jólelkű testvérünk függönyt készített a sír elé. Nagypéntekre készen állt a Szentsír, hogy befogadja a halott Jézus testét. Mindez nem készülhetett volna el, ha a hívek nem támogatják anyagilag is a kezdeményezést. Az Önkormányzat építési anyaggal támogatta építkezésünket. Köszönjük!

(*℟*)

HÚSVÉTI SZERTARTÁSOK

Az idei évben ünnepélyesebben, meghittebben ünnepelhetjük a szent 3 napot, köszönhetően az újonnan elkészült Szentsír-nak is, melyet Nagypénteken áldottunk meg, és helyeztük el ott halott Krisztusunk testét a gyertyák fényénél.

E három nap liturgiája számomra a leggyönyörűbb az egész egyházi évben. Nagycsütörtökön Krisztus nekünk adja önmagát a kenyér és a bor színében. Az esti szentségimádás után

mindenki aludni tér: mi sem tudunk virrasztani, akárcsak a tanítványok. Mire felébredünk, Jézusunk fogoly. Mire beesteledik, már túl van a megaláztatáson, korbácsol, keresztúton, keresztre feszítésem, halálon. Estére: „gyászba borult Isten csillagvára, függőnyt vontak mennynek ablakára. Meghalt, meghalt az ártatlan Bárány, vértől ázott szent kereszt oltárán.” Mindenét odaadta értünk. Értem, érted, mindenkiért. Az Isten Fia! Ilyen fontosak vagyunk az Úrnak. Felfoghatatlan, megérthetetlen. Az Isten minden egyes gyermekével törődik. Mindenkire hazaenged, hazahív! Hová? Abba az országba melynek kapuját Jézus Húsvét éjszakáján nyitja meg előttünk.

Nagyszombaton a lebukó Nap magával viszi a fényt, sötétség borul a Földre. Látszólag minden elveszett. Mégsem! A templom előtti tűz lobogása fényt áraszt, a róla meggyújtott húsvéti gyertya viszi a ragyogást az egész világnak! Fény gyűl a sötétben, reménység az eltévedteknek! Krisztus a mi új Napunk, aki az örök Atya fényét vetíti ránk! Ide is illik, ide igazán az adventben oly sokszor idézett szakasz: „A nép, amely sötétségben jár, nagy világosságot lát. A halál árnyékának földjén lakókra világosság ragyog.”

Urunk feltámadt, ez akkora öröm, hogy nem maradhat meg a templom falai között! Értésülnie kell róla mindenkinek! „Feltámadtam, és újra veled vagyok!” „Feltámadt Krisztus e napon, Alleluja!!!!”

Húsvét fénye ragyog ránk, ezért olyan mások a színek Húsvétvasárnap! Másképp süt a nap, mások a fények! Megváltott a Világ, Isten fényében fürdik! Van átjárónk, mely ugyan szoros, de azon túl az Isten ölel át bennünket! Ez Húsvét üzenete. Legyen nyitott fülünk meghallani.

Köszönet mindenkinek, aki a világi elnökünk vezetésével azon segédkezett, hogy a liturgia az ünnephez méltóan megvalósulhatott.

(L)

MÁJUSI LITÁNIA

Az idei május hónapot is Szűzanyánknak ajánlottuk. Litániás dicséretünk szállt az ég felé, Égi Édesanyánk közbenjárását kérve. Imádkoztunk családért, gyermekekért, fiatalokért, házaspárokért, jegyesekért, barátokért, ellenségekért, gyógyulásért, betegekért, szenvedőkért, elsőáldozókért, majdan bérmlásra készülőkkért, faluért, hazáért, egyházért, világot.

Megtettük, ami tőlünk telik, napról napra. Szűz Máriával töltöttük a hónapot az Oltáriszentségben köztünk levő Jézusunk előtt.

FATIMAI NAP

A 2009. év Fatimai napja különlegesebb volt egy kicsit, mint az eddigiek. Mikor a Szentsír elkészítésének gondolata megszületett, társult hozzá egy olyan terv is, hogy a sír tetejére egy Fatimai Szűzanyát ábrázoló szobrot is szeretnénk állítani, abból kifolyólag, hogy minden

hónap 13-án megtartjuk engesztelő napunkat az Ő kérésére.

A testvérek adományából ez meg is valósulhatott, így május 13-ára kitűztük a szobor megáldásának időpontját.

Felejthetetlen nap volt. Egy átlagos tizenharmadikai engesztelésre gondoltam azzal, hogy kicsit többen leszünk a szokottnál. Ennek megfelelően készültem az imafüzetekkel is: 40 db-ot készítettem. Hála az Úrnak, kevés lett. Nem kevés, nagyon kevés. Nem egészen minden harmadik embernek jutott csak belőle! Tele volt a templom, vidékről is jöttek együtt imádkozni és velünk együtt örülni!

A megáldott szobrot a Szentsír tetején kialakított talapzatra helyeztük. Így teljessé vált a kis kápolnánk. Aki kettesben akar lenni a Szűzanyával, a templom e kis zugában megteheti. Elmondhatja Neki bánatát, örömét, kérheti közbenjárását. Hála érte a testvéreknek akik ezért anyagi áldozatot hoztak, valamint akik hétről hétre virágokkal díszítik a helyiséget.

CSALÁDI NAP PANNONHALMÁN

Június 1-én felkerekedtünk egy autóbusszal és több autóval, hogy tavaszi családi napunkat Pannonhalmán töltsük el. Kalauzunk Ambrus atya volt, aki megmutatott számunkra mindent, ami az időbe belefért Pannonhalmáról. Láttuk a gimnáziumot, a bazilikát, könyvtárat, a Kisboldogasszony kápolnát és annak kriptáját, ahol a szerzetesek temetkeznek, jártunk a kilátónál, a pincészetben és az arborétumban. A fiatalok focizhattak a gimnázium kispályáján és az arborétumi nagy focipályán is.

A nap végére kellemesen elfáradtunk, különösen az arborétum meglátogatása után. Köszönjük Pintér Ambrus atyának a vendéglátást Szent Márton hegyén.

MEZŐKÖVESDI ZARÁNDOKLAT

Jézus Szívének ünnepét zarándokcsoportunkkal Mezőkövesden „ültük meg”. A püspöki szentmisét a szép, új templom előtt, szabadtéren hallgattuk, majd elindult a népviseletbe öltözött lányok-asszonyok vezetésével a körmenet, mely nagy kört írt le a városban. Amerre elhaladtunk, csodálatosan feldíszített porták várták a körmenetet. Piros szekfűből, muskátliból kialakított szívek a kerítéseken, kis, alkalmi Jézus szíve oltárok, Jézus szíve és Mária szíve szobrok, képek, virággal feldíszítve, ablakok, előkertek virággal, szobrokkal feldíszítve ünnepelte Jézus Szíve napját. Bár az eső közben megeredt, de senkit sem zavart, hirdettük mindenhol Krisztus dicsőségét a körmenet során. Érdekesség: a körmenet útvonalán lakók ásványvízzel, műanyag pohárral várták a körmenet résztvevőit, aki megsomjazott az út alatt, annak szívesen töltöttek az italból.

Lelki élménnyel gazdagodva távoztunk a templomból a körmenet után.

Mielőtt elhagytuk volna a várost, meglátogattuk a Matyó Múzeumot, ezután indultunk hazafelé vidám szívvel és lélekkel.

ÚRNAPJA

Az idei Úrnapját nagy készülődés előzte meg. Elhatároztuk, hogy ez évben megmutatjuk a világnak legdrágább kincsünket, Jézust az Oltáriszentségben, vagyis: a körmenetet temp-

lomon kívül tartjuk meg.

Hatalmas összefogás jött létre a méltó körülmények megteremtésére. Minden sátor elkészítésére sokan jöttek össze. Aznap reggel Nagydémen volt szolgálatom, mikor onnan visszaérve végigmentem a Petőfi utcán, rá sem lehetett ismereni. Otthonossá, díszesebbé vált az ágaktól, a készülő sátraktól, az egyöntetű rendezettségűtől.

A körmenet felemelő élmény volt. Felidéződtek bennem gyermekkorom Úrnapjai, és hálát adtam Istennek, hogy gyermelméből e nap én vezethettem a menetet kezemben az Úr Jézussal.

Fontos mindannyiunk számára, hogy a nagyvilág előtt megvalljuk hitünket. Erre egyik alkalom a körmenet, ahol Urunkat kísérve tehetünk tanúságot arról, hogy egyetlen út van, mely az embert boldogságra vezet: Jézus útja.

Köszönet a Klesitz, Szabó, Ilkó és Reidmár családoknak, és mindazoknak, akik a sátrak elkészítésében és a falu főutcája díszítésében világi elnökünk vezetésével részt vettek, munkájukat Isten dicsőségére ajánlva!

HITTANTÁBOR

Ahogy már sok éve, idén júniusban is megtartottuk a hittantábor. Az ez évi tábor témája – tekintettel a Szent Pál évre – Szent Pál apostol élete, munkássága volt. Közkívánatra először a felső tagozatosok, utána az alsó tagozatosok 1 hete következett. A mindennapi tanítás mellett – a rossz időjárás ellenére – jutott idő játékokra, kézműves foglalkozásokra, vetélkedőre, focira, ping-pongra, csocsóra, kisvonatozásra, kirándulásra, fürdésre.

A hagyományos tábori misék sem maradtak el egyik csoportnak sem. Meg kell köszönnünk minden szervezőnek az

áldozatos munkáját, hisz enélkül nem valósulhatna meg évről évre hittantáborunk. Összefogás eredménye, mely a gyermekekért van. Tudjuk több olyan gyermek is van, akinek ez az egyetlen nyári programja, mivel a mai világban, a mai viszonyok között a családok képtelenek a nyaralás költségeit előteremtteni. Ezen túl pedig ritka az olyan táborozási lehetőség, amely programjának az alapja a hithez kapcsolódik.

A tábor idejére egy közösséggé, egy családdá alakulunk. Új barátságok szövődnek, régiek erősödnek meg, emellett Jézus is mindvégig ott van velünk.

NAGYATÁD

Ünnepelni jöttünk össze Nagyatádon július 1-én. Dr. Kisnemes János atyát köszöntöttük. Idén töltötte be 70. életévét, ezen a napon ünnepelte pappá szentelésének 47. évfordulóját, valamint ez évben lesz 20 éve annak, hogy Pápateszérről Nagyatádra hívta szolgálata. Az ünnepi alkalomra mi, a teszéri plébánián volt hittanosai, hívei is ellátogattunk volt plébánosunkhoz, hogy együtt ünnepelhessünk vele. Vele, aki plébánosi szolgálatát 1973-ban Pápateszéren kezdte, és amint akkor, itteni legelső szentbeszédében mondta, e plébánia híve lettek „első szerelme”. Ehhez mérten fogott munkához a plébánián, megmozgatva időset, fiatalot, fellendítve a lelki életet. Templomokat tataroztatott, plébániát szépített, kétkezi munkájával is építette egyházát. Az akkori idők szokásainak megfelelően azonnal elkezdődött a hatalom részéről tevékenységének visszaszorítása.

Nekünk azonban ő maradt az Atya, aki kiállt mindig hite és Isten ügye mellett, és aki mindenkit ugyanerre biztatott.

Személy szerint nekem, ha azt mondja valaki, nevezek meg egy olyan személyt, aki megtestesíti azt, amit az a szó, hogy PAP jelent, Kisnemes atya jut eszembe. AZ Atya, aki átélte, megélte, mit jelent Isten szolgájának lenni, odaadni magát Jézusának és az ő testvéreinek, vagyis nekünk, híveinek. Hozzá lehetett fordulni bármikor, bármilyen problémával. Nappal tevékeny volt, éjszaka éber: ha szólítja az Úr, mindig készen álljon a feladatra. Igaz, szigorú volt, számon kért mindent, mindenkin, ugyanakkor úgy tette ezt, hogy érezzük, értünk van és nem ellenünk. Harag, szeretetlenség soha nem volt szívében. Talán Tóth Árpád sorai lehetnek mottója életének: „Bordáim közt próbáid éles kését/Megáldom, s mosolygom az

ostobák/Dühödjt jaját és hiú mellverését./ Tudom és érzem, hogy szeretsz:/Próbáid áldott oltó-kése bennem/Téged szolgál, mert míg szívembe metsz,/Új szépséget teremni sebez engem./ Összeszorítom ajkam, ha nehéz/A kín, mert tudom, tied az én harcom,/És győztes távolokba néz/Könnyyekkel szépült, orcád-fényü arcom.” (Isten oltó kése)

Az Úr oltó-kése az ő szívébe vágott: megsebezte szeretetével, elhívta szolgálatára. Ebből a „sebből” virág nőtt ki, és ennek a virágnak terméseiből lettünk mindannyian, akiket ez a Krisztussal sebzett szív megérintett Pápateszéren és a filiákban. Isten oltó-kését ő vezette, az ő keze is ott volt a nyelén, mikor e hitmagokat a szívünkbe oltotta. Jézust oltotta szívünkbe. Lelki gyermekei lettünk. Hittanórákon, szentmiséken, ministráns foglalkozásokon, közös kirándulásokon, beszélgetéseken ápolta a belénk ültetett magot, ügyelt arra, hogy szépen fejlődjön. Gondozta lelkünket, mert ránk nézve Isten arcát látta szemünkben: Krisztusáét.

Ezzel a lelkülettel érkezett „második szerelméhez”, nagyatádi híveihez, hogy immár 20 éve ugyanezt tegye velük is, és ahogy láttunk, munkáján ott volt és van az Úr áldása.

Ünnepelni jöttünk, írtam az elején. Ünnepelni is. Nagyobb volt szívünkben a hálaadás. Hálaadás Jézusunk felé, aki Pápateszérré vezette János atyát, és rajta keresztül „megsebzett” mindannyiunkat. Büszkén álltunk mellette egykori ministránsai, meglelt férfiak, édesapákként. Isten külön kegyelme, hogy állandó nős diakónusként köszönthettem őt szolgálhattam vele az Úr oltáránál. Reménykedem, hogy családommal együtt lelke kertjének mindig kedves virágai leszünk, elkötelezettségéről példát véve mi is így át tudjuk adni életünket Istennek.

BACSFÁ-SZENTANTALI ZARÁNDOKLAT

Második zarándoklatunk ez év augusztusában a Felvidékre vitt el bennünket. Bacsfa-Szentantal nem mesze fekszik a mai hártától. Sránkó László atya szívesen fogadta a zarándokokat.

Ismét kérhettük Szűzanya segítségét életünkhöz, hozzátartozónk életéhez, kéréseinket elé terjeszthettük, hogy képviselje ügyünket az Úr előtt. A szokásos imaóránk mellett keresztutat végeztünk a kinti stációknál, valamint szentgyónásra is volt lehetőségünk. A szentmisét Horváth József testvérünk gyógyulásáért ajánlottuk fel.

A lelki program után kis kiterővel megtekintettük a Bősnél emelt erőmű gátját, megnézhattuk, hogyan történik a hajók zsilipelése. Tartalmas nap után térhettünk haza szereteteinkhez.

AUGUSZTUSI CSALÁDI NAP

Nyári családi napunkat augusztus 15-én tartottuk meg. Autókkal indultunk Bakonybél felé, útközben – ünnep lévén – megálltunk Bakonykoppányban egy igeliturgia erejéig (a koppányiak öröme: azt mondták régen láttak ennyi fiatal a templomban, főleg családokat). Az Odvaskői barlang elérését tűztük ki célul. Leküzdöttük a szintkülönbséget a parkoló és a barlang között (külön gratulálunk Bóka Jóska bácsinak és Feketéné Ilonka néninek, Pekker Lucának és Bóka Ili kisfiának a teljesítményért), majd a kisebbek felfedezték a mélyedés belsejét, valamint gyönyörködhetek a kilátásban a hegytetőről. Innen leereszkedve – kellemesen elfáradva – hozzálátunk szendvicseink elfogyasztásához. A gyerekeknek (felnőtteknek) persze jutott idő a Gerence-part felfedezésére is. Miután éhségünket, szomjúságunkat csillapítottuk, a folyópartot felfedeztük, megfelelő mennyiségű „folyami kavicsot” (Vesztergom Pisti!) gyűjtöttünk, elindultunk Bakonybélbe, ahol a monostori ajándékbolt és a közeli vendéglátóipari egységek meglátogatása után megtekintettük a falu széli kis kápolnát a melléte lévő tóval, forrásokkal. Nem maradhatott el a keresztút kálváriájának helyt adó dombtető megmásítása sem.

Délután 2 óra körül visszatértünk Pápateszérrre, ahol a délután folyamán csatlakoztak hozzánk azok is, akik délelőtt elfoglalt-

ságai miatt nem tudtak velünk tartani. Az udvaron felállítottuk a sportkörtől kölcsön kapott sörpadokat, valamint az üstöt, amelyben Vizerné Zsuzsi és Feketéné Ilonka néni főzték a finom vacsorát (a pannonhalmi kirándulásról maradt pénzből vásároltuk a húst és a hozzávalókat).

Míg a vacsora vígan rotyogott a kondérban, focival (a kapukat az iskolától kaptuk kölcsön), ping-ponggal, csocsóval múltattuk az időt, majd csapatokat alakítva vetélkedtünk egy kicsit. Nápolyi evő verseny, ásványvíz ívás időre, éneklés, fejtörő kérdések megoldása, íjjal célba lövés (Bélaék jóvoltából), valamint kötélhúzás - melyben az aprótól az „öregig” mindenki részt vett (és Nándi bácsinak üzenjük: a kötél tökéletes, szakítószilárdsága megfelelő) - volt a leküzdendő akadály. Nem maradhatott el a ping-pong páros és egyéni verseny, valamint a csocsó bajnokság.

A finom vacsora után – igaz- már egy kicsit félhomályban – apák-fűk futballmérkőzés kezdődött „látástól vakulásig”, vagyis a teljes sötétség beálltaig. Fél tízkor „bontottunk tábor” egy – legalább is véleményem szerint – jól sikerült családi nap után. Köszönöm mindenkinek, aki segített abban, hogy jól érezzük magunkat ezen a napon.

GYÜJTÉS A SZENTSÍRRA ÉS A FATIMAI SZOBORRA

Adományok	122.600,- Ft
Kiadások	
Villanszerelési anyagok	7.429,- Ft
Festő munkadíja	4.000,- Ft
Cement, csemperagasztó	8.400,- Ft
Szobor + korona	75.000,- Ft
Terítők	4.000,- Ft
Szőnyegek	13.000,- Ft
Kiadások összesen	111.829,- Ft
Maradvány	10.771,- Ft

A kiadások tartalmazzák: a szükséges anyagok árát (cement, festési anyagok, villanyvezeték, falikarok, égők, kapcsolók, festő munkadíja), ezen felül a fatimai szobor és a korona, valamint a szőnyegek költségét. Mint a számadatokból kitűnik, 10.771,- Ft megmaradt, melyet szintén a templomra fordítunk a későbbiek során.

EGY KIS TÖRTÉNET KISNEMES ATYÁTÓL

A kövér és a sovány ördög

Már egész pontosan nem is tudom merre,
Messzi városban a földön valamerre,
Egymással két gonosz-lélek találkozott,
Egyik kövér, másik sovány, akár a bot.
A kövér gúnyosan szólítja a soványt:
"Hét neked mi bajod, téged ugyan mi bánt?
Hisz csak csont és bőr vagy, amint látom
Hallod-e kolléga, ezt szörnyen csodálom."
Így szólott a kövér, a sovány meg busan
Hallgat, mint akinek a szívében nagy bú van.
"Szólj már na, talán csak nincsen gyomorrákod?
Heptikába estél, vagy mondd, mi a károd?
"Ha te is hallgatnál, jobban tennéd talán!"
Szólalt meg mérgesen, bosszúsan a sovány.
"A legnagyobb bajom, ha tudni akarod,
Hogy rossz helyen lakom, enni mit sem kapok.
Egy hívő családban szállásolt el urunk,
S bár próbáltam mindent, ami rosszat tudunk,
de békességünket bontani nem tudtam,
S látod, ily nyomorult, rossz sorsra jutottam.
Szállást, táplálékot mindenki kaphat ott,
Csak egyedül én nem; - az állam felkopott."
"Nagy buta vagy öcsém, ez a véleményem,
- szolt újból a kövér, - állítom keményen.
Hogyha minden ördög ilyen mafla volna,
Tönkremenne dicső urunknak a boltja.
De nagy Luciferre merem ezt fogadni,
Volnék csak helyedben, meg tudnám mutatni.
Hogy akármiféle nagy hívő családban
Hogy kell bajt csinálni, ahol boldogság van.
Fülelj csak éreám, tanulj most éntőlem,
Saját módszeremre kioktatlak bőven.
S ha követni fogod okos tanácsomat,
Könnyen elérheted vágyadat, célodat.
Hegyezd hát füledet, s figyelj ezt az utat.
Hogy amit elmondok, azután el ne mulaszd.
Kitöröm például az egyik ablakot,
Amit a szél éppen egy kicsit becsapott,
így a házigazdát méreg eszi menten,
S mond egy cifrát, ami hizlal engem.
Lelki békességén kicsivel is rontok,
Letépek az ingról egy kicsike gombot,
Egy vasárnap reggel, amikor, a gazda
nagy buzgón igyekszik menni a templomba.
Ennyi is elég, hogy kitörjön a harag,

S röpködjenek mérges, indulatos szavak.
Úgy elkanyarítja a beszéd cifráját,
Hogy az fölülmúlja minden imádságát.
Majd pedig a csizma nem eléggé fényes,
A kabát meg itt-ott gyűrött és peccéses.
Van ám olyan méreg, szitok, ha hallanád,
A szemedet-szádat tudom, eltátanád.
Kisértésre ez is nagyon jó alkalom:
Mikor az étel már ott van az asztalon.
Ha a leves túl sós, vagy melege éget,
Van mit hallgatni a szegény feleségnek.
Vagy másként csinállok alapos galibát,
És a férj az asszonyt, vagy a nő az urát
Csapja be hűtlenül, rossz, csapodár módra,
S válik az életük igazi pokolra.
Vagy ha semmi nincs, féltékeny téstem
Egymás ellen őket, ez az eledelem.
Elképzelheted, hogy milyen béke van ott,
Ahol a bizalom emiatt felfogyott.
Vagy a férj iszákos, vagy hanyag az asszony,
A gyerekek is mennek újtukra szabadon...
Elég az hozzá, hogy a békés háztüzet
Rontom, ahogy tudom, rontom, ahogy lehet.
Ilyenkor aztán, persze, hogy jóllakom
Láthatod, mennyire megnőtt a pocakom.
De tudok én mást is és, hogy ez nem hitvány,
Ez a kövér erszény erről bizonyítvány.
Ha nem tudnád, olyan pénzzel van ez tele,
Hit Isten országa örök ügyeire
Kellett volna adni és szegény híveknek
Meg a nélkülöző árvák- s özvegyeknek.
De mivel fukarok, önzők és fősvények,
Pénzük a lelkükkel együtt az enyém lett!
Ha! Mit ásitozol, mondd csak te nagy mafla,
Nem megmondtam, figyelj ébren a szavamra!"
Felkiált a sovány: "Éléi lesz már, elég!
Untat, mert butaság ez az egész beszéd.
Lehet, hogy amit most hadartál, fecsegtél;
Jó a félhívőknél, s a hitetleneknél.
De egész hívőknél, próbálnád csak egyszer!"
"Te mersz még beszélni? Te tanulatlan mester!"
Kiált most a kövér, hogy beszélj így velem?
Majd mindjárt elválík, kinek van igaza,
Azért azt ajánlom, ne menjünk most haza.
Hanem a legjobb lesz rögtön egy kísérlet:
Szeretném látni én ezt a házanépet!

Cseréljük meg helyünk ezen perctől kezdve,
Te most rögtön elmegy az én jó helyemre.
Ahol meg te voltál, én megyek lakásra,
Abba a nagyhíró, hívó, jó családba."
Helyet is cserélnek gyorsan egy perc alatt,
Meváltoztatják a régi lakásukat.
Megkezdődik aztán másnap a nagy munka,
A kövér ördögnek korog már a gyomra.
Nagyon kellett volna valamit is enni,
Hanem az új helyen nem jutott már semmi.
Éhes, gonosz szemmel néz körül az ördög,
Szédül az éhségtől, már egész elgyötört.
Dél van és az asszony hozza már a levest,
Az ördög meglátja, s bizony cseppet sem rest.
A hívő nő kezén lök egy nagyot gyorsan,
Úgy, hogy a levesnek fele is kiloccsan.
"Bocsánatot kérek! - mondja szégyenkezve,
Amikor a tálat az asztalra tette.
"Mintha csak az ördög incselkednék velem,
Vagy nem is tudom én, mért ügyetlenkedem."
"Sebaj, - mondja férje - elég, ami maradt,
Máskor jobban ügyelsz, ne búsulj emiatt."
S ették a levest, csendesen, békével,
A kevesebbet is megelégedéssel.
Az ördög meg persze szörnyen bosszankodik,
S hogy valamit kapjon, újra próbálkozik.
Hirtelen két pókot dob be a levesbe,
És várja a hatást, előre örvendve.
De a hatás mist is elmarad, mint előbb,
A férj szép csendesen kidobja mindkettőt.
Ej, ej, már ez a pók csak nem nekünk való,
Egye meg az ördög, mert ez csak neki jó.
Ezen a kis család nevetett jó nagyot,
S az ördög mérgében majdnem megpukkadott.
Mít kéne csinálni, azon törí fejét,
Ahogyan csak bírja, srófolja az eszét.

De mikor a család buzgón imádkozott,
Dideregni kezdett, a háta is borsódzott.
Mikor énekeltek, vonaglott kinjába'
Látta, hogy hiába minden fáradsága.
Valamit összetört, szépen abbahagyták,
Valamit eldugott, szépen megtalálták.
De akármit csinált a nap bármely szakán,
Megtört a hatalma Igén és az imán.
"Akármint szeretném, pénzt sem szerezhetek,
A szegénynek adják, s misszióra ezek."
Bármit is csinállok, csak a szégyen kínoz!"
Az ördög magában ekként morfondíroz.
Kár volt változtatni a régi helyemen,
Ahol napról-napra teli volt a begyem.
De innen mennem kell, mert éhen pusztulok,
Békét, imádkozást, szenvedést nem bírok."
Ki is ment az ördög, haraggal szégyennel,
Jól lesoványodva, lehorgasztott fejjel.
S most engedd meg testvér, hogy megkérdezzelek,
Vájjon mint boldogul az ördög teveled?
Marad, vagy távozik? Kövér-e, vagy sovány,
Ki kormányoz téged? Jézus, vagy a sátán?
Tőled függ, hogy ki vagy: mit tehet a sátán.
Tartsd meg jól az Igét, vigyázz, imádkozzál,
Magadban, Mammonban, semmiben ne bízzál.
Oszd meg kenyeredet hívó testvéreddel,
Gondolj a szegénnyel, árvával, özvegygel.
Ne magadat hizlald, ördög hízik azon,
Isten ügyét építsd, nincsen másban haszon.
Erre adj először, azután magadnak.
Mindenekelőtt meg tenmagadat adjad.
Törekedjél rajta, hogy egész életed
Meváltódé legyen, Ő _ legyen mindened!
Jézus erejével győzzél a sátánon,
Szívemből testvérem neked ezt kívánom!

A legnagyobb kérés...

„Legyen meg a Te akaratod!”
Ha elkerülnek a gondok, a bánatok.
Könnyű kimondani ezt a mondatot...
De, ha nehéz órák jönnek, s az öröm ködbe vész?
Ha a szív vérzik s a lélek zokog?
Ha éjszakáknak tűnnek a nappalok,
Akkor nehéz eltördelni ezt a mondatot,
Hogy „legyen meg a Te akaratod!”

Inkább sikoltanék, Atyám, óh, ezt ne! Ne!
Miért kellett ennek így történnie?
És a szívem keserű lázadásba jut,
Ha érthetetlen előtte az út
Sírva tesz fel kínzó kérdéseket,
Én Istenem! Hát ez a szereteted?

Azután lassan elcsitul, „bocsáss meg, óh, Atyám!”
Hisz Te szeretsz engem mindig igazán.
A kínban vergődő szívemmel is tudom:
Te vezetsz engem a legjobb úton.
Akaratod ellenemre is véghöz viheted,

Szívem mégsem lesz ettől csendesebb...

Taníts meg hát Hozzád méltón imádkozni,
Hogy ne csak szájjal, de szívemből is tudhassam mondani,
„Legyen meg a Te akaratod.
Ahogy Te akarsz, mégse úgy, ahogy én.
Mert a béke csak így lesz az enyém.”

Lehet az út tövises, meredek,
Amerre Te vezetsz, arra én bátran mehetek.
Mindennapi kérésem így csupán egy marad:
Add, hogy csupán Téged kívánhassalak.
Legyen minden úgy, ahogy Te akarsz,
Ha az éj temet, ha a Nap nevet.

Fogd meg hát a kezem,
Fogadd el újra a szívem.
Ha az utam célját el is takarod,
Hiszek Benned!
Legyen mindig meg a Te akaratod!

ÜZENET

A reggelim a szeretet, az ebédem az öröm, a vacsorám a békesség, a hit az én támlásszékem,

ÜNNEPNAPOK

A szeretet az én vallásom, a jótétel az imádságom. Amikor egy csöpp jót tettem, ünnep van aznap a szívemben.

(Az előző 3 ima Klesitz Imréné gyűjtéséből)

Barta László Magyar ima

Kegyes Istenem!

Sok néped közt szeresd a magyart,
más népeknél nem vagyunk alább,
rég elhullattál már hunt, avart,
mi általvészeltük múlt, gálád
évszázadok szenvedéseit,
földünket dúlták más hatalmak,
mi mégis megmaradtunk híveid
Utódaink élni akarnak,
itt Máriának országában,
a te uralmadban, magyarnak.

VIDÁM PERCEK

A pap prédikál a templomban, de közben elromlik a mikrofon. A pap két keresztvetés közben odaszól a híveknek:

- Baj van a mikrofonnal!

A hívek nem értik, hogy mit mind, így kórusban válaszolnak:

- És a te lelkeddel!

Mit mind a bibliai hangosbemondó?

Jónást várják a halban!

- Maga minden este részegen megy haza – korholja a falu plébánosa Józsi Bácsit – Nem bántja a lelkiismerete?

- Az nem, csak a feleségem....

Esti imája után a kisfiú megkérdezi édesanyját, hogy mit jelent az ima. Az anya azt feleli, hogy az ima üzenet az Istennek.

- Értem – bölint rá a fiú. És azért küldjük el este, mert akkor olcsóbb?

Mi a különbség a teológus és a geológus között?

Ég és Föld!

Hogy nevezik a templomi helyi hálózatot?

PapLAN!

A tanító néni kérdezi a gyerekeket az iskolában a vallásról.

- Pistike, mit gondolsz, Noé sokat pecázott, mikor a bárkában voltak?

- Nem hiszem – mondja Pistike -, mennyit lehet pecázni két kukaccal?

Hittanórán megkérdezi az oktató a gyermekektől:

- Ki tudja, milyen bünt követett el Ádám?

Pistike jelentkezik:

- Tiltott gyümölcsöt evett!

- Helyes! És mi lett az eredménye?

- El kellett vennie Évát feleségül!

Egy katolikus iskola ebédlőjében a gyerekek ebédért állnak sorba. A fal mellett egy asztalkán nagy tál alma van, mellette egy tábla: „Csak egyet vegyél, ne felejtsd, az Úr figyel!” Mikor tálcára rakják az almát, a levest, a másodikat, a sor végén egy tálcán csokis sütemények sorakoznak. Odaszól Pistike a szomszédjának:

- Ebből sokat begyünk, az Úr szeme úgylis az almán van!

A falsi plébános körlevelet kap a megyés püspöktől, amelyet ismertetnie kell a hívekkel, ezért vasárnap így kezdi a misét:

- Ma a prédikáció elmarad, mert valami fontosat akarok mondani!

Egy lány elmegy a paphoz gyónni: Vétkeztem atyám, a hiúság bűnébe estem. Naponta többször is bámulom magam a tükörben, és azt mondom magamnak, hogy milyen gyönyörű vagyok.

A pap erre felnéz, majd azt mondja: Lányom, ez nem bűn, hanem inkább tévedés!!!

Kiadja: Róm.Kat. Plébánia Pápateszér ©

Kiadásért felel és szerkeszti:
Leitner Pál állandó diakonus

Elérhetőségek:

Horváth Tamás plébános: Plébánia: 8558 Csót Rákóczi u. 28. Tel.: 89/354-246; Mobil: 06/20/770-8259

Leitner Pál állandó diakonus: Tel.: 89/352-009; Mobil: 06/20/828-0735